

תיק מס': 3751/13

בית המשפט הצבאי ביהודה

בפני כב' השופט: רס"ן מאיר ויגיסר

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ סגן עילי נוימן)

נגד

הנאשם: מוחמד וליד מוחמד אלעזה ת.ז. 852829324 / משוחרר - נוכח

(באמצעות ב"כ עו"ד טארק ברגות - נוכח)

רמ"שית: סמל (במיל') אווה ציפריס

מתורגמן: רס"ל (במיל') מוחי נסראלדין

תאריך הדיון: 15/03/15, כ"ד באדר תשע"ה

מהלך הדיון

ביהמ"ש מזהה את הנאשם.

הנאשם מצהיר כי מייצג אותו עו"ד טארק ברגות.

סנגור: אני מתנצל שלא הגעתי לדיון הקודם. אני רוצה לתת על כך הסבר- הייתה אי הבנה מטעם מרשי. אמרתי לו שאני בביהמ"ש השלום ושייקח לי חצי שעה עד שאסיים וגם כן ייתכן שיש פקקים בדרך. ביום הדיון שעבר היו הרבה עצורים בביהמ"ש השלום וכפי שידוע לביהמ"ש, מביאים אותם באופן מידי, לא מחכים. אני עובד שם כתורן והיה פיגוע בירושלים ועצרו הרבה אנשים והיה בלגאן. זה מה שקרה. אני מתנצל.

אני מבקש מביהמ"ש להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וקנס ואני מציע להסתפק בהפקדה שהפקיד הנאשם בשלב המעצר- 1,500 ש"ח אני מסכים גם לימי מאסר כימי מעצרו. ביהמ"ש הרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וקבע כי היסוד הנפשי הוא עצימת עיניים. ברור כי הנאשם לא היה לו שום חלק בייצור הנשק או סחר בו. העובדה כי הוא העביר את זוויות הצינור אל סאאד היא כוונתו לסלק את הדברים האלה מתוך הבית ולא מעבר לכך. לכן, לא ניתן להשוות את זה לתיק אמלי"ח קלאסי שבדרך כלל העונש הראוי לו הוא עונש מאסר בפועל. הנאשם נטול כל עבר פלילי, הוא מתפקד באופן סדיר כעיתונאי והוא נקלע למצב הזה באופן אקראי ולא היה לו שום תכנון או כוונה תחילה להסתבך בסיפור המפורט בכתב האישום. לכן, אני מבקש לא למצות את הדין עם הנאשם ולהסתפק במאסר על תנאי וקנס כפי שציינתי לעיל.

הנאשם: אין לי מה להוסיף.

1 בפני כב' השופט: רס"ן מאיר ויגיסר

2

3 התביעה הצבאית

4 (באמצעות ב"כ סגן עילי נוימן)

5

6 נגד

7

8 הנאשם: מוחמד וליד מוחמד אלעזה ת.ז. 852829324 / משוחרר - נוכח

9 (באמצעות ב"כ עו"ד טארק ברגות - נוכח)

10

11

12 גזר דין

13

14 הנאשם הורשע לאחר דיון הוכחות בכתב האיטום המייחס לו עבירה של סחר בציוד מלחמתי, לפי

15 סעיף 233(ב) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התשי"ע -

16 2009.

17

18 העובדות בהן הורשע הנאשם הן שבמועד לא ידוע לאחר יום 20/02/13 ולאחר מעצרו של אחיו של

19 הנאשם, סאאד אלעזה, פנה אדם בשם מוסטפה חליל אל הנאשם וביקש ממנו לחפש בביתו

20 צינורות זווית שהיו שייכים לאחיו. הנאשם איתר שני צינורות זווית בחצר שמסביב לבית, ומסר

21 אותם למוסטפה. לאחר חצי שעה, מצא הנאשם צינור זווית נוסף מעל הארון בחדרו של סאאד.

22 הנאשם התקשר אל מוסטפה וקרא לו לחזור ואכן מוסטפה חזר ולקח את צינור הזווית. כן נקבע

23 בהכרעת הדין כי הנאשם עשה את המיוחס לו מתוך עצימת עיניים לכך שהצינורות הם ציוד

24 מלחמתי בהיותם משמשים לייצור מטעני צינור.

25

26 הצדדים טענו בפניי לעונש. התביעה ביקשה להחזיר את הנאשם לריצוי מאסר בפועל לאחר שהיה

27 עצור 11 ימים. התביעה הפנתה לחומרה בעבירה של עיסוק באמצעי לחימה, לסיכון הנשקף

28 מעבירות הנשק ובפרט בעבירות של סחר בנשק. בנוסף, ביקשה התביעה לתת מקום של בכורה

29 לאינטרס הגמול וההרתעה בענישה. התביעה ביקשה כי יושת גם עונש מאסר מותנה גבוה וקנס

30 גבוה.

31

32 הסנגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם. לדבריו, אין מדובר בעבירת סחר באמצעי לחימה במובנה

33 הרגיל. הנאשם הורשע כאשר היסוד הנפשי שליווה את העבירה היה של עצימת עיניים. הנאשם

34 לא ייצר את הנשק וכוונתו הייתה לסלק את צינורות הזווית מהבית. עוד נטען כי הנאשם עובד

35 כעיתונאי ונקלע למצב באופן אקראי. לאור האמור, ביקש הסנגור להשית על הנאשם עונש מאסר

36 כימי מעצרו, מאסר מותנה וקנס.

37

38 ככלל, עבירות של עיסוק באמל"ח ובמיוחד סחר באמל"ח ראויות לענישה מחמירה של עונש

39 מאסר בפועל שמשכו מספר דו ספרתי של חודשים. עם זאת, בעניינינו, מקבל אני את טענת

40 הסנגור כי הנסיבות אינן רגילות. הנאשם לא ייצר את מטעני הצינור והוא אף לא התכוון

41 להשתמש בהם. היסוד הנפשי שליווה את מעשיו היה של עצימת עיניים. נראה כי מטרתו של

42 הנאשם הייתה להוציא את מטעני הצינור מן הבית ובנסיבות אותו מקרה, זה היה המניע

43 הדומיננטי למעשיו. כן התחשבתי בכך שמדובר בצינורות זווית. בצינורות הזווית לא הונח חומר

44 נפץ והם היו בבחינת חומר גלם בסיסי וראשוני בלבד. מנגד, התחשבתי בכך שהנאשם ידע שאחיו

45 נעצר בגין עבירות ביטחוניות וכן ידע שאחיו פעל ביחד עם אחרים וביניהם מוסטפה לבצע עבירות

46 שמטרתם פגיעה בסדר הציבורי וביטחון. הנאשם ידע שצינור הזווית יועבר אל אדם אשר פעל

47 בעבר כנגד הסדר הציבורי וביטחון האזור.

- 1 בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו בפסקה הקודמת, סברתי כי יש לקבוע את מתחם הענישה
2 כך שינוע בין מאסר מותנה בלבד ובין שישה חודשי מאסר, כאשר המאסר כולל הן את המאסר
3 המותנה והן את המאסר בפועל.
4
- 5 באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, התחשבתי בכך שהעבירה בוצעה לפני יותר
6 משנתיים. בנוסף נתתי משקל משמעותי לכך שעברו של הנאשם נקי והוא לא הורשע בשנתיים
7 שחלפו בעבירות נוספות. כן התחשבתי בכך שלא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם.
8
- 9 בבחינת שיקולים לחומרא, הנאשם לא הודה וחסך מזמנו של ביהמ"ש, שיקול אשר מהווה
10 לעיתים נסיבה להקלה בעונש.
11
- 12 לאור מכלול השיקולים שפורטו, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- 13 א. 11 ימי מאסר לריצוי בפועל (כימי מעצרו).
14 ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 5 שנים מהיום לא יעבור הנאשם כל עבירה
15 שעניינה עיסוק באמל"ח או שיבוש מהלכי משפט.
- 16 ג. 3,000 ₪ קנס. 1,500 ₪ מתוך הקנס יחולט מן ההפקדה אותה הפקיד הנאשם בשובר מס':
17 1,500.0006350213 ₪ נוספים ישולמו עד ליום 30/04/15 בשובר מס': 0105727914. לא
18 ישולם הקנס הנוסף (בסך 1,500 ₪), יירצה הנאשם חודש מאסר וחצי תמורתו.
19
- 20 זכות ערעור תוך 30 יום.
- 21 ניתן והודע היום, 15/03/15, בפומבי ובמעמד הצדדים.
22
23

שופט